

Enderrock | Marc Ferrer | Actualitzat el 11/03/2022 a les 09:00

Stay Homas: «Aquesta mixtape és un final poètic d'etapa»

Conversem amb el trio sobre el nou EP 'Here2play'



Stay Homas | Marta Mas (Leentrelíneas)

Stay Homas va tenir un any de concepció, el 2020, especialment prolífic. Durant l'any passat es van permetre descansar dels estudis de gravació i només van publicar 'Vull baixar?' amb **Albert Pla**. Ara, el trio barceloní trenca el silenci amb un nou EP, *Here2play* (Halley Records, 2022), amb què *els Homas* volen tancar una etapa vital marcada per confinaments, terrasses i cubells, acompanyats per col·laboracions del nivell de **Manu Chao** o **Rubén Blades**. En parlem amb ells.

'Here2play' està format per sis cançons que va publicar en l'època de les cançons al terrat. A què es deu aquesta compilació?

Klaus Stroink: Jo crec que aquest EP neix de voler fer molts *check* de la nostra vida artística en un sol treball. Qualsevol treball que fem després d'aquest serà amb una tranquil·litat creativa i artística bèstia, perquè els deures 'morals' ja estan fets en aquest EP, amb aquestes col·laboracions, aquest so, aquest tracte a la música. Indiferentment de si ho peta o no. Aquest EP ens dona la tranquil·litat de poder fer el següent sense cap col·laboració o tot d'havaneres, per exemple. És el treball del qual, fins al moment, n'estem més orgullosos.

A més de Juanito Makandé i Vic Mirallas col·laboreu amb dos tòtems de les últimes dècades de la música llatina: Manu Chao i Rubén Blades. Ja us ho creieu?

Guillem Boltó: No donàvem un duro per cap de les dues col·laboracions. Cada pas que anàvem

avançant era com ?bé, a veure si gravem el tema perquè encara ens han de contestar a aquest *mail?*... D'entrada el que vam intentar era no creure'ns-ho massa per si després no sortia i ens emportàvem un fiasco. [RIUEN].

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=v3yGHB9XboA>

Va haver-hi algun moment de patiment de no aconseguir alguna de les dues col-laboracions?

G.B: Va haver-hi moments en què havíem enviat el tema i després d'uns dies encara no havíem rebut resposta i ja pensàvem que no els havia molat...

K.S: Alguns dels artistes que participen al disc tenen una manera de fer més caribenya i ?*apalancada*? que aquí. Els europeus que som uns ànsies.

Imagino que, a més, per a vosaltres devia ser el *feat* del segle però per a ells potser era una cosa més de l'agenda.

K.S: Sí, és que de fet jo pensava que no els molava el tema i estaven pensant com dir-nos-ho. Però no, de sobte responien i deien "és increïble, m'encanta. Quan vingueu ens trobem...". Llavors ens adonàvem que segurament era perquè simplement no miren l'ordinador. De fet, mentre parlàvem amb **Rubén Blades** per a la col-laboració, a ell li estaven donant un *grammy* llatí honorífic...

No us sap una greu haver de fer totes les col-laboracions de forma telemàtica i no poder gaudir del cara a cara amb aquests artistes?

Rai Benet: Tal com està funcionant ara mateix la indústria -o com a mínim, el poc que he vist jo-, el fet de poder fer un *Zoom* amb algú ja és més del que es fa en moltes col-laboracions. És clar que hi ha casos de gent que són amics de la tota la vida, però n'hi ha d'altres en què la penya fa la *col-labo* que li diuen des de dalt, ho passen a algú perquè ho produeixi, firmen els *royalties*, i tots contents. Està clar que el millor és poder quedar i compondre junts, però si la COVID o 7000 km d'oceà no t'ho permeten, crec que almenys la manera en què ho hem pogut salvar nosaltres ha estat guai.

G.B: Bàsicament, ho hem salvat perquè ho hem fet sense intermediaris, una cosa que s'està perdent amb les *col-labos* en què discogràfiques i multis diuen "tu i tu, ajunteu-vos i feu un single que ho peti".

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=eAZBI50HRWc>

?Here2play? representa un pas cap endavant dels Homas?

K.S: Aquesta mixtape, d'una manera poètica, és un final d'etapa. Està clar que hi ha una part de la nostra gènesi que és la terrassa, el confinament i un estil concret, però això no ho podem ni ho volem fer sempre. Tenim ganes de fer temes nous i de penjar-los sense la terrassa, o a la terrassa d'un altre o al mig del bosc. És un tancament d'etapa que ens el devíem a nosaltres, i també a la gent. Això és un adéu, perquè no fa falta espremer-ho tot, i fer-ho tot perfecte a nivell de marketing.

No us fa por perdre la identitat?

K.S: Això, des del primer dia, ha estat una preocupació relativa. El dia que vam fer la segona cançó estàvem preocupats per si la tercera era una mica massa *no-sé-què*. Quan estàvem fent la 25a, ja no volíem ser tan explícits sobre la pandèmia i parlar d'altres coses. Com des del principi no ens hem pensat gaire les coses, el dia que te les penses dius ?ostres, realment ho hem fet així i potser molaria anar cap a un altre lloc?. Em preocuparia molt més si ningú s'escoltés les cançons a l'*Spotify* o ningú vingués als bolos, o si veiéssim que quan anàvem amb cubell molàvem, però quan no, no. Així i tot, hem tingut sort perquè el públic ha acceptat la nostra ambivalència musical.

Sou tres homes, i l'EP està replet de col-laboracions. Com és que tots els artistes que hi participen són homes?

G.B: És d'aquelles coses que en el moment de triar les cançons no vam pensar, i una vegada escollides ens vam adonar que ho hauríem d'haver tingut en compte. El còmput total de

col·laboracions en aquests dos anys sí que és bastant paritari per això, tot i que no és una cosa que nosaltres tinguem com a objectiu: simplement hem anat parlant amb la gent que ens agrada com a artista i ha estat casualitat que hi hagués de tot.

K.S: No vull excusar-nos perquè som un grup de *tius*, però una mica en tot el que fem intentem tenir-ho en compte. Pel que fa a les col·laboracions, busquem la paritat, més enllà del fet que ens encantés la seva feina. A nivell de *bolos*, tot i que ha costat perquè la cosa està com està i hi ha els referents que hi ha, hem buscat un *staff* el màxim paritari possible. D'aquesta manera, com a mínim dins de la indústria musical, estàs lluitant contra un mal endèmic des de fa anys. Però és clar, si tens la sort de poder comptar amb l'ídol de la salsa, segur que serà un home, perquè així és com està fet el sistema. Construir-lo és feina de tots, i tots tenim la nostra part de culpa. Així i tot és difícil trobar un referent com el **Rubén Blades** en femení. Això és el que s'ha de canviar, i hi ha molta gent fent molt bona feina en aquest sentit.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=zkn8PQtTh4>

Heu tocat molts gèneres, i cal preguntar-ho: estilísticament us podeu definir d'alguna manera?

G.B: Jo crec que ens definim com uns màquines [RIUEN]. Ara estem en una fase en què, com un bebè, ja hem obert als ulls, ho hem tocat tot, ens ho hem posat tot a la boca, i ara hem de començar a discernir què ens agrada i què ens defineix. És un procés que ja hem anat fet, però sense tancar-nos cap porta, i ara comença aquest joc divertit de decidir què som i què fem com a **Stay Homas**, o com ens vulguem dir en un futur.

K.S: S'ha de dir que **Stay Homas** és un nom que vam escollir amb molt poca reflexió. Hi ha gent que cau en la trampa i ens diu els 'Stay'... I és el pitjor que m'ha passat a la vida. Els 'Stay Homas', d'acord, i els 'Homas', millor. Té moltes coses bones no pensar-se les coses i aquesta és una de les dolentes... [RIUEN].

Els 'Stay' és realment horrorós. Mai ni m'ho havia plantejat com una opció.

G.B: Ens fas un favor si ho publiques, a veure si així ens ho diuen menys... [RIUEN].

K.S: Això és el mateix que amb les etiquetes: superem-ho. Jo m'identifico com a Homas, que em diguin Stay a mi m'ofèn.

R.B: I que em diguis que faig 'pop catalán moderno espanyol', també [RIUEN].

Sentiu que feu música 'mainstream'?

R.B: Al final, música *mainstream* és aquella que escolta molta gent, i jo no ho veig com una cosa negativa. He anat canviant el discurs durant la meua vida: vaig tenir un moment en què pensava que la música *mainstream* era el dimoni. Però al final he arribat a la conclusió que el *mainstream* és música fàcil d'escoltar i amb un missatge clar que arriba a molta gent. Això no em sembla dolent. Al final, la música és un llenguatge i pots utilitzar paraules molt complicades o molt simples, i tot està bé, mentre tu transmetis el missatge que vols transmetre. A mi em sembla bé si ens posen en la casella de música *mainstream*, música friqui o la que sigui: m'és igual. Nosaltres estem fent el que ens ve de gust i ens neix a cada moment. I d'aquí neix precisament el *Here2play*: l'hem fet perquè ens ha vingut de gust i ens hem divertit molt en el procés.